

fordi man ellers ikke vilde kunne præstere, hvad der blev udfæret. Det synes mig at være et Hovedmoment, at han ikke ønskede at fortsætte sin Næringsvei, og jeg kan derfor ikke forstaae, hvorledes den ærede Minister kan sige, at han brændte med Fordeel; hvis han gjorde det, vilde han ikke have nedlagt sin Næringsvei; men det blev ham ligefrem paabudt at vedblive! Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at den Mand, der ellers fører Opsigt med Brændet, har erklæret, at han, da han ikke kunde tænke sig, at der vilde blive krævet nogensomhelst Afgift af denne Mand paa Grund af, at han var tvungen til at brænde, ikke har ført nogensomhelst Control, men opgivet al Control. En anden Erklæring fra et af Commissionens Medlemmer siger, at det er hans fulde Overbevisning, at, hvis denne Mand havde forlangt en Erklæring af Commissionen om at blive fritagen for disse Afgifter, fordi han var tvungen til at brænde, vilde en saadan Erklæring være bleven givet ham; men da Alle gik ud fra den Forudsætning, at Manden under de nævnte Omstændigheder ikke skulde erlægge nogen Soldafgift, fremkom en saadan Erklæring ikke. Den ærede Indenrigsminister yttrede, at denne Mand havde været henvist til Retten, som havde afgjort, at han intetsomhelst Retsskrav har; men netop derfor er det, at han kommer til Rigsdagen, idet han troer, at den vil tage Billighedshensyn. Jeg skal minde det høie Thing om, at man for ikke mange Aar siden tog et Billighedshensyn, som angik noget ganske Andet, og hvortil der efter min Mening var langt mindre Grund. En Mand havde indbetalt Soldafgifter, fordi han var forpligtet dertil; men man estergav ham de to Trediedele deraf 26,000 Rd. og tilbagebetalte ham dem, skjøndt de allerede vare indbetalte, idet man fandt, at der var et Billighedshensyn at tage overfor denne Mand. Det var et stort Billighedshensyn af Thinget, men den daværende Minister anbefalede under Forhandlingerne — der var nemlig to — at vise Billighedshensyn ligeoverfor denne Mand. Det var givet, at han allerede havde betalt Soldafgifterne, og at han intetsomhelst Retsskrav havde paa at faae dem tilbagebetalte, hvorimod han hen-

vendte sig her og had om denne Belvillie, men hvorledes kan det da være, at man nu vil optænde saa strengt imod denne Mand, som, vel at mærke, kun har fortsat sin Næringsvei efter udtryffeligt Paabud. — Da jeg har faaet Ordet, vil jeg tillige udtale min Overræffelse over den Maade, hvorpaa Forslaget under Nr. 2 er blevet modtaget baade af den forhenværende og af den nuværende Krigsminister. Jeg skal kun udtale for mit personlige Bedkommende, at det forekommer mig høist besynderligt, om jeg saa maa sige, at den nuværende Minister omtrent vil afvise dette Andragende, idet han henviser til, at det maa betragtes som afgjort. Jeg troede fra mit Standpunkt, at det vilde have været den nuværende Regjering meget magtpaaliggende at gøre den Major Bøh efter min Formening tilføiede Uret god igjen, eftersom det var Mand, der sidde i samme Regjering, som, ganske vist paa Grund af en feilagtig Erklæring, bevirkede hans Afstedigelse, og da navnlig det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgtreds (Naasløff) endog udtalte sig velvillig for det Andragende, der forrige Aar var fremkommet fra denne Mand. Jeg havde derfor virkelig troet, at det maatte være disse Mænd særdeles magtpaaliggende at vise den Smødelommen, som Udvalgets Fleertals Indstilling under Nr. 2 gaaer ud paa.

J. M. Mørk: Den Bemærkning, jeg vilde have gjort, er den samme, som nu fremkom fra den ærede sidste Taler; jeg kan derfor kun stadfæste, at, naar den ærede nuværende Indenrigsminister mener, at man for Følgerens Skyld vil handle urigtig i at indrømme Brænderteier Christensen den forlangte Godtgjørelse, da troer jeg, at den sidste Taler har Ret i, at her foreligger et saa aldeles exceptionelt Tilfælde, at et lignende ikke vil komme frem paa andre Steder i Jylland. Paa de Steder, jeg kjender, er der ikke Noget af dem, der have brændt Brændevin i den Tid, som ere blevene tvungne dertil eller have erholdt et Paalæg derom af Dvrigheden, saaledes som der angives i Christensens Andragende, og hvilket Andragende jo Finantsudvalget i sin Heelhed har erkjendt at være rigtigt.